

DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu, Nicolae Craiu

examinînd recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Promeditatio” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Promeditatio” împotriva statului, în persoana Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la întoarcerea executării,

c o n s t a ț ă:

La 20 septembrie 2016, societatea cu răspundere limitată „Promeditatio” (în continuare – SRL „Promeditatio”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva statului, în persoana Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la întoarcerea executării.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03 iulie 2014 s-a încasat în mod solidar de la copîrîții societatea cu răspundere limitată „Constr-Prim Locuința”, societatea cu răspundere limitată „Imobstandard”, societatea cu răspundere limitată „Via Brevis și societatea cu răspundere limitată „Promeditatio” în beneficiul statului suma de 31065 de lei.

Menționează, că la 30 iulie 2014 SRL „Promeditatio” a predat oficiului poștal cererea de apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03 iulie 2014, fiind recepționată de instanță la 01 august 2014, iar în pofida faptului că hotărîrea respectivă nu a devenit definitivă, la 17 iunie 2015 Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău a eliberat titlul executoriu, în baza căruia executorul judecătoresc Nicolae Pașa la 22 iunie 2015 a intentat procedura de executare, aplicînd în acest sens sechestrul pe toate bunurile SRL „Promeditatio”.

Afirmă, că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 s-a casat hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03 iunie 2014 și s-au

respins cererile de chemare în judecată depuse de Corobceanu Roman și Strîmbeanu Anatol și acțiunea reconvențională, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2016 recursurile declarate de Corobceanu Roman și Strîmbeanu Anatol au fost declarate inadmisibile.

Relevă, că SRL „Promeditatio” și SRL „Imobstandard” au contestat titlul executoriu eliberat de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, iar prin încheierea aceleiași judecătoria din 02 noiembrie 2015 s-a anulat titlul executoriu din 03 iulie 2014 emis de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău prin care s-a dispus încasarea în mod solidar de la copârții SRL „Constr-Prim Locuința”, SRL „Imobstandard”, SRL „Via Brevis” și SRL „Promeditatio” în beneficiul statului suma de 31065 de lei.

Susține că prin încheierea executorului judecătoresc, Nicolae Pașa din 23 decembrie 2015 s-au anulat interdicțiile aplicate debitorului SRL „Promeditatio” conform încheierii din 22 iunie 2015 emisă de același executor judecătoresc, cu toate că ultimul a executat titlul executoriu din 03 iulie 2014 prin încasarea sumei de 32331,63 de lei din contul SRL „Promeditatio”, fără a fi încasate alte sume din contul celorlalți debitori solidari SRL „Constr-Prim Locuința” și SRL „Imobstandard”.

Consideră faptul că în lipsa unui document executoriu nu putea fi încasată suma de 31069 de lei de la SRL „Promeditatio” în bugetul de stat.

Solicită obligarea statului Republica Moldova să restituie suma de 32331,63 de lei încasată din contul SRL „Promeditatio” în bugetul de stat la 07 octombrie 2015, în cadrul executării documentului executoriu din 03 iulie 2014 emis în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Corobceanu Roman și Strîmbeanu Anatol împotriva SRL „Constr-Prim Locuința”, SRL „Imobstandard” și SRL „Promeditatio”, intervenienți accesorii SRL „Descomplus”, SRL „Via Brevis” și Grosu Oleg cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare.

Prin hotărîrea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 s-a dispus întoarcerea executării hotărîrii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău nr.2-1305/2014 din 03 iulie 2014 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Corobceanu Roman și Strîmbeanu Anatol împotriva SRL „Constr-Prim Locuința”, SRL „Imobstandard” și SRL „Promeditatio”, intervenienți accesorii SRL „Descomplus”, SRL „Via Brevis” și Grosu Oleg cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate, la cererea de chemare în judecată înaintată SRL „Constr-Prim Locuința” împotriva SRL „Via Brevis”, Corobceanu Roman și Strîmbeanu Anatol cu privire la declararea nulității contractelor de investire în construcția spațiului locativ și acțiunea reconvențională intentată la cererea SRL „Imobstandard” împotriva lui Corobceanu Roman și Strîmbeanu Anatol, intervenienți accesorii SRL „Constr-Prim Locuința” și SRL „Via Brevis” cu privire la încasarea sumei. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul SRL „Promeditatio” suma de 32331,63 de lei, executată silit în beneficiul statului cu titlu de taxă de stat și taxe și speze de executare a hotărîrii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău nr. 2-1305/2014 din 03 iulie 2014.

La 23 ianuarie 2017, Ministerul Finanțelor a predat oficiului poștal cererea de apel (fiind înregistrată în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana la 24 ianuarie 2017) împotriva hotărîrii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 s-a admis apelul declarat de Ministerul Finanțelor, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărîre sub formă de încheiere prin care: s-a încetat procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Promeditatio” împotriva statului, în persoana Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la întoarcerea executării.

În argumentarea poziției instanța de apel a reținut că, întoarcerea executării nu poate fi judecată în procedura contencioasă, iar instanța de fond eronat și pripit a concluzionat asupra competenței pe care o deține la judecarea cauzei, reieșind din dispozițiile art. 265 lit.a) din Codul de procedură civilă.

La 03 august 2017 SRL „Promeditatio” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat circumstanțele de fapt ale cauzei, menționînd că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 265 lit.a) din Codul de procedură civilă.

Susține că instanța de apel nu face trimitere nici la o probă întru susținerea poziției din decizia recurată, iar prin actul de dispoziție recurat, i-a fost îngădit dreptul la un proces echitabil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Promeditatio” urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Materialele cauzei atestă că prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03 iulie 2014 *inter alia* s-a încasat în mod solidar de la copîrîții societatea cu răspundere limitată „Constr-Prim Locuința”, societatea cu răspundere limitată „Imobstandard”, societatea cu răspundere limitată „Via Brevis și societatea cu răspundere limitată „Promeditatio” în beneficiul statului suma de 31065,93 de lei, cu titlu de taxă de stat (f.d.7-9).

La 17 iunie 2015 a fost eliberat titlul executoriu emis în baza hotărîrii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03 iulie 2014 în partea în care s-a încasat în mod solidar de la copîrîții societatea cu răspundere limitată „Constr-Prim Locuința”, societatea cu răspundere limitată „Imobstandard”, societatea cu răspundere limitată „Via Brevis și societatea cu răspundere limitată „Promeditatio” în beneficiul statului suma de 31065,93 de lei, cu titlu de taxă de stat (f.d.37).

Prin încheierea executorului judecătoresc Nicolae Pașa din 01 octombrie 2015

s-a încasat de la SRL „Promeditatio” în contul special a executorului judecătoresc cheltuielile de executare compuse din taxe și speze în sumă de 870 de lei. S-a încasat de la SRL „Promeditatio” în contul curent a executorului judecătoresc cheltuielile de executare compuse din onorariu în sumă de 3106,59 de lei (f.d.42).

Conform ordinului incaso nr.158 din 02 octombrie 2015 s-a încasat de la SRL „Promeditatio” în beneficiul executorului judecătoresc Nicolae Pașa suma de 35042,52 de lei, cu destinația plății: achitarea datoriei conform documentului executoriu nr. 2-1305/2014 din 03.07.2014 emis de Judecătoria Ciocana și încheierea nr. 019s-677/15 din 01.10.2015, emis de executorul judecătoresc Nicolae Pașa (f.d.43).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 au fost admise apelurile declarate de SRL „Constr-Prim Locuință”, SRL „Imobstandard” și cererea de alăturare la apel a SRL „Promeditatio”, s-a casat hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 03 iunie 2014 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-au respins cererile de chemare în judecată depuse de Corobceanu Roman și Strîmbeanu Anatol, de SRL „Constr-Prim Locuință” și acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Imobstandard” (f.d.10-27), iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2016 recursurile declarate de Corobcenu Roman și Strîmbeanu Anatol au fost declarate inadmisibile (f.d.29-35).

Prin încheierea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 s-a admis cererea SRL „Imobstandard” și s-a anulat titlul executoriu nr. 2-1305/2014 din 03.07.2014 emis de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău prin care s-a dispus încasarea în mod solidar de la copârții SRL „Constr-Prim Locuință”, SRL „Imobstandard”, SRL „Via Brevis” și SRL „Promeditatio” în beneficiul statului suma de 31065,93 de lei (f.d.38-48).

Prin ordonanța Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 30 martie 2016 s-a încasat suma de 32331,63 de lei din contul Ministerului Finanțelor în beneficiul SRL „Promeditatio” (f.d.60).

Ulterior, la 19 aprilie 2016, Ministerul Finanțelor a înaintat obiecții împotriva ordonanței Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 30 martie 2016, prin care a solicitat admiterea obiecțiilor și anularea ordonanței judecătorești (f.d.60).

Prin încheierea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016 s-au respins obiecțiile și s-a refuzat anularea ordonanței judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 30 martie 2016 (f.d.60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 s-a admis recursul declarat de Ministerul Finanțelor și s-a casat încheierea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016, în cauza civilă la cererea înaintată de SRL „Promeditatio” cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești privind întoarcerea executării silite, cu trimiterea cauzei la rejudecare la faza examinării obiecțiilor în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d.58-61).

Prin încheierea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 15 iulie 2016 s-a admis cererea debitorului Ministerul Finanțelor. S-a anulat ordonanța Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 30 martie 2016 emisă la cererea creditorului SRL „Promeditatio” privind eliberarea ordonanței judecătorești de întoarcerea executării silite cu încasarea de la debitorul Ministerul Finanțelor în beneficiul creditorului SRL „Promeditatio” a sumei de 32331,63 de lei. S-a explicat creditorului SRL

„Promeditatio” că pretenția poate fi înaintată în procedură generală de examinare a acțiunii civile (f.d.62-64).

Verificând legalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul constată că, instanța de apel nu a ținut cont de natura pretențiilor invocate de reclamant și a apreciat eronat circumstanțele cauzei.

În baza art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 241 alin. (2), (5) și (6) din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărîrea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărîrii se evidențiază separat în textul acesteia. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărîrii.

Instanța de recurs evidențiază că, efectul devolutiv al apelului presupune două limite raționale: *tantum devolutum quantum appellatum*, adică instanța de apel rejudecă în fapt și în drept, ceea ce apelantul a înțeles să atace din hotărîrea primei instanțe, fiind o consecință a principiului disponibilității care guvernează procesul civil și *tantum devolutum quantum iudicatum*, unde instanța de apel, efectuează o nouă examinare în fond, dar și exercită controlul judiciar complet, în fapt și în drept, asupra ceea ce a hotărît prima instanță și din acest motiv instanța de apel, nu poate fi pusă în situația de a soluționa cereri care nu au fost formulate în fața primei instanțe, adică cereri absolut noi prin care să se invoce pretenții noi.

Sub acest aspect, Colegiul notează că instanța de apel la adoptarea actului de dispoziție recurat a interpretat în mod eronat legea, fără a face o incursiune în fondul cauzei.

Conform art. 157 alin. (1) din Codul de executare, în cazul în care hotărîrea executată se anulează și, după rejudecarea pricinii, se adoptă o hotărîre prin care acțiunea se respinge parțial sau integral ori o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol, instanța de judecată dispune din oficiu restituirea către pîrît (debitor), din contul reclamantului (creditorului), a tot ceea ce s-a încasat în temeiul hotărîrii anulate, precum și a cheltuielilor de executare.

În conformitate cu art. 158 alin. (2) din Codul de executare, dacă instanța de judecată care a rejudecat pricina nu a soluționat întoarcerea executării hotărîrii anulate, pîrîtul este în drept, în termenele de prescripție, să înainteze în această instanță o cerere de întoarcere a executării în procedură în ordonanță, fără respectarea procedurii prealabile.

Colegiul menționează că instanța de apel, interpretînd eronat dispozițiile art. 265 lit.a) din Codul de procedură civilă, a emis un act de dispoziție judecătorească ce contravine normelor de drept, deoarece în temeiul acestei dispoziții, instanța

judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care pricina nu urmează a fi judecată în procedură civilă. În sensul acestei norme se învederează faptul că acțiunea este de competența unui alt organ jurisdicțional, alta decât instanțele de judecată.

Astfel, Colegiul evidențiază că instanța de apel în partea motivată a deciziei sale și-a argumentat concluzia prin faptul că pretenția înaintată de SRL „Promeditatio” [cu privire la întoarcerea executării] nu urmează a fi judecată în procedura contencioasă, în pofida faptului că prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 iulie 2016 s-a anulat ordonanța Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 martie 2016 emisă la cererea creditorului SRL „Promeditatio” privind eliberarea ordonanței judecătorești de întoarcerea executării silite, totodată fiindu-i explicat creditorului SRL „Promeditatio” că pretenția poate fi înaintată în procedură generală de examinare a acțiunii civile (f.d.62-64). În acest sens, se conturează faptul că instanța de apel nu a efectuat o incursiune în fond a cauzei pentru înlăturarea tuturor dubiilor care planează în privința acesteia, reieșind din efectul devolutiv al apelului, care-i conferă pe lângă competența verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate și unele atribuții de judecată ale primei instanțe.

Prin urmare, instanța de apel urma să țină cont de faptul că prin anularea ordonanței judecătorești în baza încheierii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30.03.2016, SRL „Promeditatio” și-a reanimat dreptul de a se adresa ca reclamant în ordine generală cu cererea de chemare în judecată. Mai mult ca atât, în încheierea nominalizată, s-a constatat faptul că din obiecțiile debitorului Ministerul Finanțelor și înscrisurile prezentate se atestă prezența unui litigiu (f.d.64), iar la caz, instanța de apel urma să se ghideze de dispozițiile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care prevăd că, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În altă ordine de idei, Colegiul notează că, sarcina instanțelor de judecată este de a examina minuțios fondul pretențiilor înaintate și a da răspuns adecvat la acestea care vor atesta faptul că justițiabilii au fost auziți (în consonanță cu jurisprudența CEDO pe terenul art. 6).

În acest context, Colegiul reține că instanța de apel a examinat cererea de apel fără ca să verifice dacă prima instanță a constatat circumstanțele importante ale cauzei și a dacă a aplicat corect normele de drept incidente speței, deoarece obiect al apelului constituie anume hotărârea primei instanțe în care sunt elucidate toate circumstanțele de fapt și de drept, or în conformitate cu art. 357 din Codul de procedură civilă, hotărârile susceptibile de apel pot fi atacate, pînă a rămîne definitive, în instanță de apel care, în baza materialelor din dosar și a celor prezentate suplimentar, verifică corectitudinea constatării circumstanțelor de fapt ale pricinii, a aplicării și interpretării normelor de drept material, precum și respectarea normelor de drept procedural, la judecarea pricinii în primă instanță.

Deși instanța de apel în decizia recurată face trimitere la normele din Codul de executare, însă nu le aplică în speță, or prin aplicarea normei de drept se stabilește compatibilitatea acesteia în raport cu cauza dedusă judecării. În acest sens, instanța

de recurs subliniază că în speță, Capitolul XIII din Codul executare se aplică în mod corespunzător, fapt omis de instanța de apel. Respectiv, Colegiul reține nefondată concluzia instanței de apel care în condițiile existenței litigiului referitor la întoarcerea executării, a încetat procesul și nu a examinat fondul cauzei, reieșind din faptul că prin încetarea procesului a îngrădit dreptul recurentului la recuperarea a tot ce s-a încasat în temeiul unei hotărâri anulate.

Din aceste raționamente, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de apel nu a respectat normele de drept procedural și material, care însă au importanță pentru soluționarea corectă a cauzei deduse judecării, astfel soluția acesteia fiind lipsită de putere de convingere și poartă un caracter unilateral, concluziile căreia nu reflectă circumstanțele cauzei.

Subsecvent, Colegiul consideră necesar de a nota că, în baza Codului de procedură civilă, oricărei persoane îi este garantat dublul grad de jurisdicție care presupune oferirea participanților la proces a unor mecanisme juridice efective de contestare a actelor de dispoziții judecătorești pretinse a fi ilegale și neîntemeiate, iar orice cauză civilă deferită justiției urmează să parcurgă în mod obligatoriu treptele de jurisdicție instituite de legislația în vigoare.

Totodată, la fiecare treaptă de jurisdicție, sarcina instanțelor de judecată este de a examina minuțios fondul pretențiilor înaintate și a da răspuns adecvat la acestea care vor atesta faptul că justițiabilii au fost auziți (în consonanță cu jurisprudența CEDO pe terenul art. 6).

La caz, reținerea de către instanța de recurs și examinarea în fond a cauzei va duce la încălcarea dreptului SRL „Promeditatio” la dublul grad de jurisdicție prin privarea acesteia de posibilitatea legală de a examina cererea sa de către instanța de fond care este abilitată să efectueze controlul de temeinicie a pretențiilor invocate.

Luând în considerare că, instanța de apel nu a judecat cauza în fond, Colegiul concluzionează că, acesta urmează a fi restituită spre rejudecare în instanța de apel, soluție care nu va afecta principiul dublului grad de jurisdicție.

Concluzia relatată supra este în consonanță cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Golder împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, 1975; Ashingdane împotriva Regatului Unit, 1985), care statuează că dreptul de acces la justiție nu este absolut și poate face obiectul unor limitări. Aceste limitări sunt implicit permise, deoarece dreptul de acces la justiție necesită, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statelor, care poate să varieze în timp și spațiu, în funcție de nevoile și resursele de care dispune comunitatea. Gradul de acces permis de legislația națională trebuie să fie însă suficient pentru a asigura accesul individual la instanță, în lumina principiului supremației dreptului într-o societate democratică.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că Curtea de Apel Chișinău a încălcat normele de drept procedural și material, nu a dat apreciere circumstanțelor cauzei, iar decizia emisă este nemotivată și totodată luând în considerare faptul că erorile date nu pot fi corectate în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Promeditatio” urmează să fie admis cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și restituirea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea drepturilor procedurale ale părților.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Promeditatio”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Promeditatio” împotriva statului, în persoana Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la întoarcerea executării, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu